

צ'יצ' גירש את העיתונאי שהעליב

נבחר העיר תקפו את „החוצפן

אלה הם ארבעת האנשים
העומדים במרכז הסערה בעירייה

רות ניד: דם קר במשבנים

נתן ברון: עבודה ללא קביעת משכורת

כדרך סלא, נפתחה מלחמת-חורמה של העיתונות היומית נגד היועצים. העובדה המגוחכת בכל הפרשה היא שיוסם ההתקן פית שנפתחו נגד ראש-העיר, ושפגעו בו תדמיתו. היה דובר-העירייה, האדם שדאג עד כה לעיתונות טובה לראש-העיר. עמיקם עצמו, בשיחה עם העולם הזה, מכחיש בכל תוקף שהיתה לו יד בהכשלת

מאת

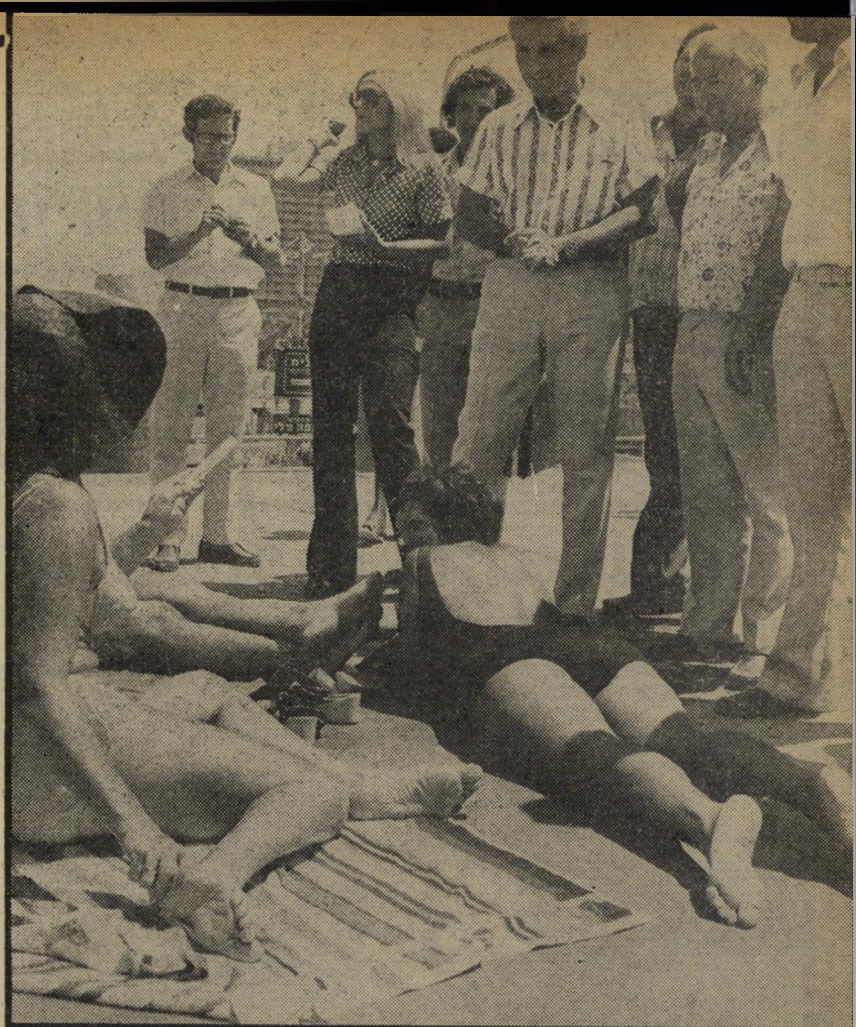
זאב יפת

ראש-העיר בנושא זה, „עמדתו בעניין ה- יועצים ברורה. את דעתי הבעתי בפני ראש-העיר, לא אביע דעות בעיתונות. „הטענה שכאלו עשיתי מסע בעיתונות נגד היועצים היא עלילה.“

נתן ברון:

חולצות צבעוניות

הפגישה הראשונה בין צ'יצ' ובין נתן ברון, מי שעתיד היה להיות ראש מטה-הבחירות שלו, ולאחר-מכן יועצו ה- בכיר, היתה קצרה ומפתיעה. צ'יצ' : „ובכן, בוצוני להסביר לך כיצד יש לנהל את מערכת-הבחירות.“

המיינץ: צ'יצ' כמועמד, בחולצה כירחנית עם אזרחים

כשרבין מינה לעצמו יועצים, איש לא פצה פה וצופף, התאונן שלמה („צ'יצ'“) להט, ראש עיריית תל-אביב, באזוני עמיקם שפירא, דובר העירייה. אבל כאשר אני מינתי יועצים, תקפה אותי ה- עיתונות יום אחר יום!

צ'יצ' התמים לא העלה על דעתו כי יזום כתבות-הביקורת בעיתונות לא היה אלא עמיקם שפירא עצמו. את הסיבות להתקוממות עמיקם שפירא נגד ראש-העירייה בעניין היועצים ניתן להבין על רקע התפתחות מערכת-היחסים האישיים בין השניים.

עמיקם שפירא:

עלילה

הפגישה הראשונה בין האלוף (מיל.) שלמה להט ובין עמיקם שפירא, (27, נשוי ואב לילד), התקיימה ב-12 בפברואר 1973, כאשר צ'יצ' הצטרף למיפל-גה הליברלית, ואילו עמיקם, ששימש ב- אותו זמן כדובר המיפלגה, קידם את הצטרפותו בכרכה.

שבוע ימים לאחר אותה פגישה יצא צ'יצ' למסע לדרום-אמריקה, בשליחות מיפעל הבונדס. כשחזר, באמצע אפריל, החל מארגן את המטה שיהיה אחראי על ניהול מלחמת-הבחירות, מטעם גח"ל, ל- ראשות עיריית תל-אביב.

צ'יצ' גילה, כי עסקני המיפלגה הליבר-לית תפרו עבורו צוות-עוזרים המורכב כולו מעסקנים ומפקדי-המיפלגה, שתיכננו לנהל את מערכת-הבחירות בצורה שיג-רתית, דומה לזו שניהלו במערכות הבח-ירות הקודמות, בה הובסו עליידי יריביהם. להט, הסר הנסיון בנושאים אלה, לא הבין בתחילה מה קורה, אולם בחושי ה- בריאים התחיל לפתע להבין כי למעשה הוא נכנס לתוך מלכודת.

הוא חש כי עליו לנהל מערכת בחירות שונה לחלוטין מזו שניהלו קודמיו, מרדכי שטרן ומנחם סבידור. להט בדק ומצא כי עמיקם שפירא נח-שב לדובר נמרץ ומכשיר, המתכוון ב- אפס-מעשה במיפלגה הליברלית, הוא הציג לו להצטרף למטה-הבחירות שלו, לשמש כדובר.

עמיקם הסכים, הוא לא איכזב את צפוי-תו של צ'יצ' וביצע היטב את עבודתו המקצועית כדובר. כאשר נבחר צ'יצ' ל- ראשות-העירייה, מינה את עמיקם כמנהל לישכת ראש-העיר, ולאחר כמה חודשים כדובר העירייה, במקומו של יוסף גולן,

נאמנו של ראש-העיר הקודם, יהושע רבינו-ביץ. עד מהרה מצא עצמו צ'יצ' נעזר יותר ויותר בעצותיו של דוברו עמיקם, שנעשה בפועל היועץ האישי הראשון של צ'יצ' ואיש סודו.

היו אלה ימיו הגדולים של עמיקם. מדור בר אלמוני של המיפלגה הליברלית, בה היו עסקנים מליגה ב' מכתבים לו קומוניקטים מפלגתיים יבשים, שהיו נזרקים ישירות לסל-הניירות במערכות העתונים, מצא עצ-מו לפתע בעמדת-כוח.

הוא החל מסנן את פניות האנשים ש-ביקשו להיפגש עם ראש-העיר, כיוון שלו עצמו היתה גישה חופשית לצ'יצ', פנו אליו גורמים שונים בבקשות שיעזור לקדם את ענייניהם אצל ראש-העיר.

עד מהרה החל עמיקם רואה עצמו כ- יועצו וכדוברו האישי של ראש-העיר, ולא כדובר העירייה. מצב דברים זה קומם נגדו את נבחרת-העיר, שהירבו להתלונן בישי-בות ההנהלה שעמיקם מתנהג עימם ב-תוקפנות ומבטלם. אחד מסגני ראש-העיר כינהו „החוצפן הממושקף“. נבחרים אחר-רים כינהו „ג'ון ארליכמן הישראלי“, משום שלטענתם, עמיקם, בדיוק כמו יועצו ה-אישי לענייני-פנים של נשיא ארצות-הברית לשעבר ריצ'רד ניקסון, מטעה את הבוס שלו ומעביר לו מידע לא-מדויק בהתאם לשיקוליו האישיים.

לפני כמה חודשים ספג עמיקם מהלומה קשה. היה זה כאשר צ'יצ' מינה לעצמו צוות של יועצים אישיים. עמיקם נפגע עד עומק נשמתו. ההתייעצויות התכופות שלו עם צ'יצ' פחתו, הוא שב למימדיו הטב-עיים, נעשה דובר-עירייה, אס-כי דובר מכשיר וחרוץ במידה בלתי-רגילה.

עמיקם החליט להגיב על-כך בשטח ה-מחות: העיתונות. כל העיתונאים המכסים מטעם העיתונים היומיים את העירייה הם ידירי, משום שהוא עושה עבורם את מר-בית העבודה.

כבעל-מיקצו, הוא מגיש לכל עיתונאי חומר כתוב בסיגנון העיתון, בנושאים ה-מעניינים את העתון. לא פעם מוסיף ה-עיתונאי את שמו בילכוד, ומוריד את החו-מר לדפוס.

למרות שעמיקם מעביר את מרבית החו-מר בנושא העירייה לעיתונאים, עוסקת כל כתבה בנושא שונה, ואיש אינו מעלה על דעתו שמקור המידע זהה.

בעניין יועצי ראש-העיר, החליט עמיקם להפעיל את ידידות-העיתונאים לשירותו ה-פרטי, ולהילחם בעזרתם בראש-העיר, כדי לאלצו לוותר על שירותם.

נתן ברון: עבודה ללא קביעת משכורת

הם של אזרחים על שפת-הים ובשכונות. קיים מדי ערב, במשך חודשים, חוגי בית. חבריו, אלופים מצה"ל, ליגלו עליו. „אתה מטורף, צ'יצ'“, אמר לו האלוף (מיל.) רחבעם („גנדי“) זאבי בחיבה, „מה אתה מתרוצץ ברחובות ונואם כל ערב? הרי תיפול מהרגליים!“ גם האלוף ישראל („טליק“) טל, ידידו הקרוב של צ'יצ', היה בטוח כי „צ'יצ' מערכת הבחירות האישית, או „האמריק“ אית“, כפי שכינו אותה אנשי-המערכת, הצליחה. ברון (38, נשוי ואב לילד), עורך-דין על-פי השכלתו ועיתונאי בידיעות-אחרונות, שפרש מעיתונו כדי לנהל בית-ספר פרטי לעיתונות, לא עבר עם צ'יצ' לעירייה. הוא חזר לעסקיו הפרטיים, לחברה שבבעלותו,

ברון: „חשבתי שאתה רוצה לשמוע הצעות. אם אתה כבר יודע מה יש לעשות, אז לי אין מה לעשות כאן.“ (קס ויוצא.) להט הגיע לברון בתיוכום של עזר וייצמן ואיש-סודו, דויד קוליק, מי שהיה מנהל לישכתו של עזר כאשר שימש כשר-התחבו-רה, ולאחר-מכן שותפו בחברת אלול, ה-עוסקת במיסחר בנשק ובייצוא תוצרת חקלאית לחו"ל. בפגישה השניה בין צ'יצ' לברון הציג ברון גישה חדשה לחלוטין, שהדהימה את אנשי-המיפלגה. הוא הציג להעזר בטכני-קות אמריקאיות מודרניות, כדי ליצור מערכת-בחירות רעננה ומקורית, שתחלוט את אופיו הנמרץ של להט. צ'יצ' מינה את ברון כראש מטה-הבח-ירות והחל מעל לפי הוראתיו. הוא לבש חולצות ציבעוניות בולטות, לחץ את ידי-